

P U B L I C A T I E.

Burgemeester en Wethouders der stad Utrecht,

Gezien art. 15 der wet op de Schutterijen van 11. April 1827, (Staatsblad no. 17,) en art. 18 van het Koninklijk Besluit van den 28. Junij 1828, (Staatsblad no. 42.)

In aanmerking nemende, dat verscheidene Ingezeten en dezer stad, welke in het vorige jaar *voorwaardelijk* van de dienst der Schutterij zijn vrijgesteld, verzuimd hebben zich, overeenkomstig de oproeping, gedaan bij Publicatie van den 20. dezer, te vervoegen voor de Commissie van Onderzoek, in hare op gisteren gehouden vergadering, ten einde hunne redenen van vrijstelling andermaal voor te dragen, en den zoodanigen daartoe als nog de gelegenheid wenschende aan te bieden.

Brengen bij deze ter kennis der belanghebbenden, dat de bedoelde Commissie van Onderzoek, op nietw eene zitting, ten einde voorschreven zal houden in de Onse Geregtshamer ten Stadhuijze, op Woensdag den 5. Junij aanstaande, des voormiddags ten 9 ure; en worden alzo al de zoodanigen, welke in het jongstverloopen jaar slechts eene vrijstelling van één jaar hebben bekomen, en alsnog vermeenen aanspraak te hebben op zoodanige vrijstelling, aangemaand, zich, onverschillig, of zij al dan niet eene *bijzondere* oproeping ter hunner woonplaatsen mogten ontvangen hebben, deze kennisgeving ten nutte te maken, ten einde zich te bevrijden van de nadelige gevolgen, welke anderszins daaruit zouden voortvloeijen.

En opdat niemand hiervan eenige onwetendheid zoude kunnen voorwenden, zal deze worden gedrukt, afgekondigd en aangeplakt, waar dit te doen gebruikelijk is.

Gedaan en gepubliceerd te Utrecht den 30. Mei 1833.

Burgemeester en Wethouders voornoemd,

De Wethouder,

P. A. BEELAERTS VAN OOSTERWIJK.

Ter ordonnantie van dezelve,

W. G. v. DIJK, L. S.

R U S L A N D.

PETERSBURG den 22. Mei.

De prins *Jablonowski*, opper-hoofmeester van Z. M., is van hier naar Warschau vertrokken.

De zich in de stad Wjatka bevindende gevangene staf- en opper-officieren van de voormalige Poolse armee, hebben op den eersten Paaschdag door den gouverneur dier stad kennis ontvangen, dat Z. M. de Keizer hun genade heeft geschonken en zij naar hun vaderland kunnen terugkeeren. Zij hebben dit bericht met groote vreugde en dankerkentenis ontvangen.

Onze dagbladen geven een overzicht over de verschillende dagloonen in de onderscheidene provincien. Het geringste loon is in Georgie, alwaar voor een arbeider 35 kopeken (eene koperen munt) en voor een arbeider met een paard 75 kopeken wordt betaald; en het hoogste in Petersburg en in Koerland, alwaar voor een arbeider zonder paard 1 roebel 54 kopeken, en met een paard 3 roebels 48 kopeken daags betaald wordt.

Wij hebben alhier berigten uit ons leger bij Konstantinopel, waarin over het bezoek van den Sultan nader verslag wordt gegeven. Men leest daarin onder anderen:

„Toen de tweede afdeeling der expeditie den 24. April alhier aankwam, zond de Sultan weder aanzienlijke kudden runderen en schapen ten geschenke. De officieren ontvingen paarden, als ook muilieren om goederen te vervoeren. De lijfgarden van den Sultan doen met onze troepen de gewone dienst; en onder hen is dezelfde orde ingevoerd. Zoo hebben zij, onder anderen, het maken van dagrapporten aangenomen; zij zenden dezelve dagelijks, in de turksche taal, aan den generaal *Murawieff*. De goede verstandhouding tusschen de Russen en Turken is uitmuntend. — Den 27. April kwam de Sultan in het leger, en werd met 21 kanonschoten verwelkomd. Hij was in huzaren-uniform gekleed en droeg een sabel. Uit de boot komende, beleeg hij een rijk getoomd paard, en reed met eenig gevolg naar het in slagorde geschaard leger. De generaal *Murawieff* ontving hem aldaar, en stelde hem een papier ter hand, waarop in de turksche taal het getal troepen en het plan der parade stond geschreven. Toen de Sultan voorbij de troepen reed, groette hij in de russische taal. (Den vorigen avond had hij de woorden daartoe, als ook ter bedanking bij zijn vertrek, zich laten voorzeggen en geleerd.) De soldaten hieven hierop een algemeen *hurrah!* aan. Hij zeide daarop: „dat zijn wensch was, om allen te groeten; doch dat zijne stem door het geschreeuw der soldaten niet kon gehoord worden.“ Op het antwoord van den generaal *Murawieff*, dat deze kreet der soldaten uit eigene beweging geschiedde, en een gevolg was van de vreugde over de tegenwoordigheid van Zijne Hoogheid, — gaf hij hierover zijn genoegen ten duidelijkste te kennen. Nadat hij de geheele linie had afgereden, begaf hij zich naar zijn gebouwde Kiosk (Zomerhuis,) alwaar de troepen tweemaal voor hem defileerden. Na de troepen nog eenmaal bezocht te hebben, begaf hij zich weder naar de Kiosk, alwaar hij eenige personen ontving. De generaal *Murawieff* stelde hem hier een plan van het kamp benevens de aanwijzing der troepen ter hand, waarmede Z. H. zeer tevreden was. Hij onderzocht naar de verpleging en verzorging onzer soldaten, en vroeg, of hun ook iets ontbrak. Voor de zieken beloofde hij een fluitschip te zullen zenden, hetwelk tot een hospitaal kon worden ingerigt. Bij zijn vertrek had hij de uniform der kozakken aan. Zoodra hij in de boot was gestapt, begon hij het plan te bezien. Hij werd, bij zijne afvaart, met 21 kanonschoten begroet. Bij deze monsterring der troepen, waren de oostenrijksche, pruisische en deensche gezanten en vele andere aanzienlijke personen tegenwoordig.

D U I T S C H L A N D.

WEENEN den 25. Mei.

Z. Exc. de voorzitter van den Duitschen Bondsdag, graaf *Munch-Bellinghausen*, zal eerstdaags van hier naar Frankfort terugkeeren.

Onze artillerie zal versterkt en door twee nieuwe kompagnien vermeerderd worden. Bij onze Marine zullen eenige veranderingen en verbeteringen worden ingevoerd.

De nadere berigten uit Konstantinopel van den 8. Mei zeggen, dat de graaf *Orloff* verscheidene conferentien met den Reis-Effendi gehad heeft. Den volgenden dag zou hij het russische leger bij Scutari in oogenschouw nemen. „Dit leger,“ wordt in dat bericht gezegd, „wordt dagelijks met allen bedenkelijken krijgs- en mondvoorraad voorzien, en is zoodanig ingerigt, als of het eenen langen tijd aldaar zal blijven.“

Onze fondsen zijn heden wederom williger. De metall. 93½; de 4 pCt. 83½, en de bankactien 1223.

BERLIJN den 30. Mei.

Eergisteren, tegen den middag, ontstond op de Hafenhaide, nabij deze hoofdstad, tegen het landgoed van den heer *Bernhard*, een boschbrand, welke, na verloop van eenigen tijd, niet dan met veel moeite is kunnen gebluscht worden.

— Uit Ansbach schrijft men van den 27. Mei: „Gisteren heeft de bekende *Caspar Hauser* alhier zijne Christelijke geloofsbekentenis afgelegd. Hij was vergezeld van twee waardige mannen, aan wier opzigt en verzorging hij toevertrouwd is, den leeraar *Meijer* en den gendarmerie-luitenant *Hickel*; in hunne tegenwoordigheid sprak dit kind des zeldzaamsten noodlots met veel gevoel de bekendenis van zijn godsdienst-geloof uit.“

FRANKFORT den 31. Mei.

Volgens berigten uit de Oberpfalz heeft de heer *de Chateaubriand* zich dezer dagen te Waidmünchen, aan de boheemische grenzen, bevonden, aldaar pasfen tot zijne verdere reis naar Praag afwachende.

— Eergisteren is alhier van Darmstadt, onder eskorte van een detachement gendarmerie, aangebragt de student *van Rochau*, die den 3. April deel aan den opstand alhier genomen heeft, en die, bij zijne gevangenneming te Darmstadt zwaar gewond was, door zich om het leven te hebben willen brengen.

— Een soldaat, die op den 3. April tegen de opstandelingen is gewond geworden, is thans aan de gevolgen van zijne wonden overleden, en eergisteren alhier begraven geworden.

— Men verzekert, dat de Sardijnische politie gewichtige ontdekkingen in Piemont gedaan heeft. Zij betreffen, zoo het schijnt, een komplot, dat zou gesmeed zijn, om een' algemeenen opstand in Italie te verwekken, ten einde eene *Italiaansche republiek* te stichten, waarvan Milaan de hoofdplaats zou wezen. Geweldig in alle opzichten zou die revolutie geweest zijn; tegen niets zou men opgezien hebben, om de zelve daar te stellen. Intusschen had men in Piemont slechts over een klein getal personen, zonder naam en zonder invloed, te beschikken, die hiertoe zouden medewerken. Er moeten noodwendig vreemdelingen aan het hoofd des komplots staan. In Piemont hebben daaraan slechts weinige personen uit den middelstand, geene uit de hoogere of lagere standen, deel genomen. Men is ook niet gelukkig geslaagd om de krijgsmagt te verleiden; want ondanks alle aangewende pogingen, heeft men slechts eenige slechte knapen kunnen winnen. Een kapitein, 4 officieren en eenige onderofficieren zijn, zegt men, in hechtenis genomen. Ook zijn er eenige burgers van Turin en Savoye in bewaring genomen, doch slechts weinigen in getal. Het land is overigens geheel rustig.

— Uit Spiers verneemt men van den 29. Mei, dat te Neustadt eenige ongeregeldeheden, bij gelegenheid van het viere van het Hambacherfeest, hebben plaats gehad. De militairen en de burgers zouden handgemeen zijn geweest.

F R A N K R I J K.

PARIJS den 31. Mei.

Onze ambassadeur te Petersburg, maarschalk *Maison*, die teeds voorlang naar zijne bestemming had moeten vertrekken, is thans de baden te Karlsbad gaan gebruiken.

— De onlusten te Perpignan, Anzin, Denain, Vieux Condé, enz. zijn, volgens de laatste berigten, gedempt geworden. — De werklieden zijn in de laatste plaatsen weder aan het werk gegaan.

— Daarentegen zijn den 23. Mei te Boves, nabij Amiens, hevige onlusten uitgebroken. De afzetting van den pastoor der gemeente door den aartsbischop gaf daartoe aanleiding. De nationale garden verschenen en geraakten met de menigte handgemeen, doch waren genoodzaakt af te trekken. Tegen den avond was de gendarmerie uit Amiens aangekomen, die 5 personen arresteerden, welke gebonden werden om naar Amiens te worden vervoerd. Bij dit gezigt, geraakte de opstand weder algemeen. Eene regenbui van steenen viel op de gendarmen. De chef d'escadron werd van zijn paard geworpen, waarop de gendarmen wegtrokken en de gevangenen achterlieten. Des nachts kwamen er meerdere troepen uit Amiens aan, die des morgens 12 personen arresteerden en wegvoerden. De zaak zal onderzocht worden.

— In den *Messenger de France* leest men het volgende artikel:

„Toen voor eenige dagen in België de aanval des legers tegen de vrijheid der drukpers begon, had een ministerieel dagblad (*l'Independant*) de vrijheid om te zeggen, dat daar de schrijver misbruik van zijne pen maakt, het ook niet te verwonderen was dat een officier misbruik van zijnen degen maakte. De genen, die de medewerking van den heer *Lebeau*, minister der (belgische of rebellische) justitie, aan het Brusselsche dagblad *l'Independant* kennen, moeten diep verontwaardigd zijn over deze verkrachting der wet, in eenige opzichte, namens dien minister, welke als bewaarder der wet is aangesteld, afgekondigd. De gezamenlijke belgische ministers zullen bevelen, dat zij aan dat dagblad geen deel hebben. Doch eene andere gebeurtenis heeft er plaats gehad, welke het geheele belgische ministerie betreft. Onze lezers hebben den brief van den generaal *Magnan* gelezen, die openlijk de bescherming van de wet weigert. Hier betreft het dus niet meer de gevoelens van een persoon, maar eene daad van de autoriteit, die verklaart, dat zij de tusschenkomst der wet niet kan en niet wil aanwenden, om de genen te beschermen, die zij als de vijanden van het land beschouwt. Indien een zoodanig misbruik van gezag (*sauvagerie*) niet door eene spoedige en éclatante afzetting wordt gestraft, dan verdient België niet alleen niet meer onder de rij der Constitutionele Staten, maar ook niet meer onder de beschaaftde landen gerekend te worden.“

— Uit Rijsfel verneemt men, dat de Hollandische gevangenen te St. Omer, bevel ontvangen hebben van zich gereed te houden, om ingescheept te worden, ten einde, ingevolge het jongste traktaat, naar hun vaderland terug te keeren.

N E D E R L A N D E N.

's GRAVENHAGE den 2. Junij.

Z. Exc. de Minister van Buitenlandsche Zaken zeide in zijne mededeeling aan de beide Kamers der Staten-Generaal, in de Zitting van gisteren:

„Edel Mogende Heeren! Drie maanden geleden werd door mij aan de Staten-Generaal 's Konings voornemen medegedeeld, om een gezantschap naar Engeland af te vaardigen, ten einde door eene voorloopige overeenkomst de betrekkingen met Frankrijk en Groot-Brittannië op den vorigen voet te herstellen en aldus op nieuw den weg te openen, langs welken Nederland, gezamenlijk met de vijf Mogendheden, tot onderhandelingen over de eindelijke voorwaarden van scheiding tusschen Holland en België zoude kunnen geraken. Thans is mij de aangename pligt te beurt gevallen, U Edel Mogenden aan te kondigen, dat het

doel dier zending is vervuld geworden. De gang, welken zij heeft genomen, is vervat in de volgende door mij overgelegde stukken:

„Eene nota van den Nederlandschen Gevolmagtigde van den 23. Maart, geleidende een ontwerp van voorloopige overeenkomst;

„Eene nota van den prins *de Talleyrand* en lord *Palmerston*, geteekend den 2. April.

„Eene nota van den Nederlandschen Gevolmagtigde van den 16 April;

„Het antwoord van de Fransche en Engelsche Gevolmagtigden, vervat in eene nota van den 22. April;

„Eene nota van den Nederlandschen Gevolmagtigde van den 16 Mei;

„En het daarop bij nota gegeven antwoord van den 19. Mei.”

Na overlegging van deze stukken, en van de bekende overeenkomst, den 21. Mei te Londen gesloten, het gevolg van de plaats gehad hebbende onderhandelingen (alle welke stukken in de *Staats-Courant* van heden Maandag worden gevonden) eindigde Z. Exc. met te zeggen:

„Dit staatsstuk, Edel Mogende Heeren! heft de maatregelen op, sedert November door Frankrijk en Groot-Brittannië tegen Nederland aangewend; het bepaalt tevens, dat er eene uitnoodiging zal geschieden aan de Hoven van Oostenrijk, Pruisen en Rusland, om mede te werken tot de definitieve onderhandeling, en er bestaat te meer grond om te verwachten, dat Nederland aldus eerlang eene eindelijke schikking op billijke voorwaarden zal zien tot stand komen, naardien de regering redenen heeft om te vertrouwen, dat deze uitnoodiging gunstig zal worden opgenomen.”

Nadat Z. Exc. zijne mededeeling gedaan had, heeft de Voorzitter, uit naam der tegenwoordige leden, den Minister bedankt voor de gedane gewichtige mededeeling, en hem verzocht den toik van hunne erkenning bij Z. M. wel te willen wezen; hebbende de Voorzitter er hoofdzakelijk den wensch bijgevoegd: dat dit gesloten traktaat spoedig door een eind-verdrag, naar hetwelk aller wenschen zich uitstrekken, moge worden achtervolgd; dat daarin Koning en Volk de belooning mogen vinden voor de edele volharding tot heden aan den dag gelegd, voor de offers op offers, die tot verdediging van onzen dierbaren geboortegrond zijn aangebracht; dat de Staatsman, in de zitting tegenwoordig, daardoor het zegel der bestendiging op zijne onvermoeide pogingen moge zien drukken, en dat hij, met allen die hem in het algemeen belang te dienste hebben gestaan, in de erkenning van tijdgenoot en nakomeling moge deelen. Vervolgens heeft de Minister de zaal verlaten en zijn de leden uiteen gegaan.

GRAVENHAGE den 3. Junij.

Heden hebben Prins *Alexander* en Prinses *Sophia* deze residentie verlaten en zich naar Tilburg begeven, terwijl Z. K. H. Prins *Frederik Hendrik* naar Helvoet is vertrokken, om naar men verzekert, met de korvet *de Nehalania*, een togt naar de Middellandsche Zee te doen.

— Bij twee Koninklijke besluiten, van den 1. dezer, wordt bepaald, dat de overeenkomst tuschen de Nederlanden, Frankrijk en Groot-Brittannië, den 21. Mei ll. gesloten, in het Staatsblad zal worden geplaatst; en dat, ten gevolge van artikel 1 dier overeenkomst, waarvan op den 29. Mei ll., te Londen, de ratificatie zijn uitgewisseld, het 2de artikel van het besluit van den 16. November 1832, waarbij belemmeringen waren toegebragt aan het inkomen uit zee van Fransche en Engelsche schepen, is ingetrokken en buiten werking gesteld.

— Men verzekert, dat onze in Frankrijk gevangen krijgsgelieden eerlang met schepen van Duinkerken naar Rotterdam zullen worden overgevoerd, in welke laatste stad reeds, naar men wil, toebereidselen gemaakt worden tot derzelver ontvangst. Reeds hebben dezelve van de Fransche regering bevel bekomen, zich voor de reis gereed te houden.

ROTTERDAM den 3. Junij.

Zoodra het bericht van het opheffen van het embargo hier bekend was, zijn dadelijk twee koopvaardij-schepen, de *Johanna*, kapitein *E. Bergman*, en de *Koning der Nederlanden*, kapitein *O. Kievit*, van hier naar Batavia onder zeil gegaan. Het laatstgenoemde schip heeft gisteren ochtend vroegtijdig de stad verlaten, is ten tien ure te Helvoetsluis uitgeklaard en volgens rapport der loodsen des middags ten twaalf ure in zee gekomen.

UTRECHT den 4. Junij.

Wij zijn verzocht het volgende artikel te plaatsen:

ZWOLLE den 27sten Mei.

Het achttiende eeuwfeest van de Goddelijke invoering des Christendoms in de wereld, is hier ter stede plegtig, met godsdienstige jubel gevierd geworden. De deelneming in de Christelijke feestviering, bij welke de weleerwaarde van *Senden* voorging, was algemeen en groot, en de indruk, dien zij maakte, gelijk men trouwens verwachten kon, hoogst gezegend. Men twijfelt er niet aan, dat het voorstel, om het Pinkster van dit jaar als eeuwgetijde te vieren, bijna overal in Nederland den verdienden ingang zal gevonden hebben. Althans heeft een bericht uit Dordrecht dd. 22sten Mei, in onderscheidene nieuwspapieren geplaatst, geen indruk gemaakt, als steunende op het verkeerd begrip van de veronderstelling waarop de eerwaarde van *Senden*, zijn voorstel gebouwd heeft.

De eerwaarde van *Senden* houdt zich toch bij zijn voorstel aan de Christelijke telling, volgens welke het jaar, dat door *Jesus* ingetreden was, als het jaar zijnes ouderdoms gerekend wordt, gelijk elk gevoelt, die weet dat onze Christelijke telling niet met het jaar nul, maar met het jaar één begint.

— In een bijzonder bericht uit Frankfort van den 31. Mei, heden door ons ontvangen, wordt gewag gemaakt van de onlusten te Hambach, op deze wijze:

„Men spreekt alhier van ernstige onlusten te Hambach, bij gelegenheid van het jaarfeest. Men was met de Beijersche troepen handgemeen geworden, en in het gevecht had men 6 dooden en 54 gewonden te betreuren gehad. Men ziet nadere berichten deswege te gemoet. De rust was er echter hersteld geworden.”

Uit de Duitsche papieren van den 31. Mei, wordt nader verslag van deze onlusten gegeven. De Beijersche troepen, die naar Neustadt, een stadje in Rijn-Beijeren, nabij de ruïne van Hambach gelegen, waren gezonden, om het jaarfeest op den 27. Mei te beleiden, hadden tegen de menigte, die eene groote driekleurige vlag, zwart, rood en geel, had ontroid, en een oproerig geschreeuw aanhief, geweld gebruikt, waardoor het gevecht was ontstaan. De militairen waren terug gegaan; doch versterking uit Landau ontvangen hebbende, hadden zij de rust hersteld. — Te Frankfort en op andere plaatsen was het feest ook gevierd, doch zonder onlusten afgevoerd. Eenige jonge lieden, waaronder 2 studenten uit Heidelberg, waren te Frankfort gearresteerd.

— Uit Londen zijn berichten tot den 1. Junij. Bij een Besluit des Konings van den 29. Mei, waren de bevelen van den 6. Nov. tot het aanhouden en het leggen van embargo op de Nederlandsche vaartuigen, ingetrokken, en dadelijk de in zee kruisende schepen terug ontboden. De Nederlandsche vaartuigen, die in de Engelsche havens liggen, maakten zich tot het vertrek gereed. In Engeland was men over het algemeen zeer verheugd over het herstel der handelsbetrekkingen met Noord-Nederland.

— Ofschoon de rust te Gent en te Antwerpen hersteld is, blijven de gisting en de partijant voortduren. Het bestuur is steeds in vrees voor verdere gewelddadigheden. Op den avond van den 31. Mei is er een persoon in huis van den commissaris van politie, den heer *de Duwe*, welke bij de laatste plundering mishandeld is geworden, omdat men hem voor Oranjegezind houdt, gedrongen, heeft hem tot een duël willen noodzaken, en, bij de weigering, de grootte bedregingen gedaan. Volgens het *Journal d'Anvers* van den 2. Junij, wordt er onderzoek gedaan naar de plundering van den 21. Mei. De commissarissen en de agenten van politie zijn gehoord geworden. — De kolonel *Guerette*,

plaatselijke kommandant van Antwerpen, en de majoor *de l'Eau*, welke laatste het volk tot geweld heeft aangezet, waren naar Brussel ontboden en den 1. Junij derwaarts vertrokken, om, zoo men zegt, zich over hun gedrag te verantwoorden. — Uit Gent schrijft men van den 31. Mei het volgende: „De zaak van de plundering te Yperen, zal voor het hof van assises worden gebracht. — Den 24. dezer zijn de roovers te Viane (kanton Grammont) ingebroken bij den heer van *Damme*, en den 25. te Oosterzeele, bij den heer *Sergeant*, en hebben vele goederen geroofd. De wegen zijn overal onveilig; de ellende is groot en de onvergenoegdheid algemeen.”

A D V E R T E N T I E N.

(1076) *.* Ondertrouwd:

H. BLOEMENDAL

Amersfoort

den 29sten Mei 1833.

en

G. VAN LUTTERVELD.

Bloedverwanten, Vrienden en Bekenden, gelieven deze algemene als bijzondere kennisgeving aan te nemen.

(1077) *.* Heden overleed, na langdurige verzwakking, tot bittere droefheid van mij en mijne kinderen en behuwd-kinderen, in den ouderdom van bijna 59 jaren, mijn geliefde Echtgenoot, de heer WILLEM LEONARD RAVESTEIJN, met wien ik 16 jaren door den band des huwelijks verbonden was.

Utrecht

den 31. Mei 1833.

C. M. RUGHART,

Wed. RAVESTEIJN.

(1078) *.* Heden middag overleed, in den jeugdigen leeftijd van bijna 24 jaren, aan eene spoedig toenemende borstziekte, JAN JACOB, Theol. Candidaat, geliefde Zoon van

A. R I S T E R.

Utrecht, t. Junij 1833.

(1079) *.* In den nacht van den 2. op den 3. Junij 1833, is overleden te Utrecht, Vrouwe ANNA MARIA DE RUUK, Echtgenoot van den Generaal-Majoor DE VIRIEU, Lid van het Hoog Militair Geregtschhof.

(1080) *.* Heden overleed, in den ouderdom van ruim zestig jaren, na een langdurig en smartelijk lijden, Zijne Excellentie de Hoog Wel Geboren Heer Mr. CORNELIS CHARLES Baron SIX VAN OTERLEEK, Minister van Staat, Grootkruis der Orde van den Nederlandschen Leeuw.

Utrecht den 3. Junij 1833.

(1081) *.* Al degenen die iets te vorderen hebben van wijlen Vrouwe S. D'YVOY, geb. D'AUMALE, gelieven daarvan opgave te doen, uiterlijk voor den 20. Junij 1833, ten Kantore van den Notaris PIETER ADRIAAN VAN SCHERMBEEK, te Utrecht.

(1082) *.* Die iets te vorderen hebben van, of schuldig zijn aan wijlen BERNARDUS GROOTEJASPER, in leven Huischilder en Glazenmaker binnen Utrecht, gelieven daarvan opgave en betaling te doen, voor den Eersten Julij 1833, aan den Procureur VAN TOORENENBERGEN, te Utrecht.

(1083) A A N B E S T E D I N G.

. Op Zaterdag den 15. Junij 1833, zal worden aanbesteed de BIJ- en HERBOUWING van de HEEREN-HUIZINGE, alsmede het NIEUW BOUWEN van eene TUINMANS-WONING en annexe op het Buitenverhoef *Schothorst*, gemeente Hoogland, bij Amersfoort. — Bestek en Teekening ter visie en lectuur van heden ten Kantore van den Notaris HONDIUS, te Amersfoort; zullende daags voor de aanbesteding aanwijzing in loco gedaan worden.

(1084) *.* Men zal op Zaterdag den 15. Junij 1833, des namiddags ten vijf ure precies, aan het Kantoor der Publieke Verkoopingen te Utrecht, achter St. Pieter, No. 353, publiek veilen:

No. 1. Twee WONINGEN te Utrecht, in de Molensteeg, Wijk B. No. 669 en 670.

No. 2. Een HUIS, in de Lange Smeesteeg, Wijk B. No. 642.

No. 3. Een HUIS, in de Jufferstraat, bij de Geertekerk, Wijk B. No. 563.

No. 4. Vier WONINGEN, over den Ouden Doelen, Nos. 297, 298, 299 en 300.

No. 5. Drie WONINGEN, in de Koningsteeg, Wijk A. Nos. 242, 243 en 244.

No. 6. Een HUIS, in de Watersteeg, Wijk C. No. 240.

Nader onderrigt zijn te bekomen ten Kantore van den Notaris PIETER ADRIAAN VAN SCHERMBEEK, te Utrecht.

(1085) *.* Op Dingsdag den 25. Junij 1833 en volgende dagen, des voormiddags ten 10 ure, zal men voor de Huizinge, staande aan de Zuidzijde van den Steenweg, over de Bakkersteeg, Wijk D, No. 506, ten overstaan van den binnen Utrecht residentende Notaris JAN HENDRIK VAN GROOTVELD, publiek verkoopen: Een nette en zindelijkke INBOEDEL, bestaande in Nootenboomen en andere Kabinetten, Ledenkanten met derzelver behangfels, Bedden, Dekens, Kussens, Matrassen, Tapijten, Gordijnen, Tafels, Stoelen, Spiegel, Schilderijen, staande Horologe, Pendule, Mangel en Pars; eene zeer aanzienlijke partij nieuw gemaakte Gouden en Zilveren Werken, Bed- en Tafellinnen, Porcelainen, Glas- en Aardewerk, Koper, Tin, Blik en Ijzerwerk. Alles nagelaten door den Heer *Johannes Mattheus van Kempen, Sr.*, Zilverfinid en Meisjvrouw *Sandrina de Graaf*, Echtelieden, beide te Utrecht overleden. Alles breeder volgens Notitie, in tijds, zoo bij bovengenoemden Notaris, als aan het Kantoor der Publieke Verkoopingen, achter St. Pieter te bekomen, tegen betaling van vijf centen voor de Armen.

En geschiedt deze verkoopung krachtens permissie van Mijn Heer den President van de Regthank van Eersten Aanleg, zitting houdende te Utrecht, in dato den 23. April 1833, behoorlijk geregistreerd, ten verzoeken van de Meerderjarige en Voogdesse over de Minderjarige Erfgenamen van gemelde Overledenen.

Zijnde alle Goederen daags voor de Verhooping van des morgens 9 tot 12, en des namiddags van 2 tot 5 ure voor een ieder te zien.

(1086) *.* TE KOOP eene VEULENDRAGENDE EZELINNE, oud 5 jaren, welke binnen 14 dagen zal *veulen*. Te bevragen bij de Wed. Wm. DAMEN, Kasteleins te Neerlangbroek.

(1087) *.* In eene Kruideniers-Affaire binnen deze stad wordt gevraagd EEN LEERLING, van goeden Huize. — Adres in den Boekwinkel van de Wed. J. VAN DER SCHROEFF Gz.; brieven franco, onder Letter W.

De prijzen der Fondsen waren den 3. Junij te Amsterdam, aldus: Werk. Schuld 47½ à 49½. Uitgeest dito 1½ à 1½. Kansbill. 21½ à 22½. Sijnd. 81½ à 83½. Idem 68½ à 69½. Oorlogsl. 98½ à 99. Negor. 101½ à 102. N. Leening 87½ à 88½. Schatk. bill. 101 à 101½. Hand.-Maatsch. 94 à 95½. Frankr. 79½ à 80½. Rusl. 98½ à 99½. Dito 99½ à 100½. Inchr. 66 à 66½. Spanje 69½ à 70½. Idem 45½ à 46½. Uitgeest Schuld 13½ à 14½. Oosterr. Metall. 91½ à 92½. Napels 84½ à 85½. Eng. 89½ à 89½.

TE UTRECHT, bij VAN DER SCHROEFF Gz. en BOSCH.